

Ca. 1854

AFSENDER

Jeanina Stampe

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 13 nr. 09 A+B

DOKUMENTINDHOLD

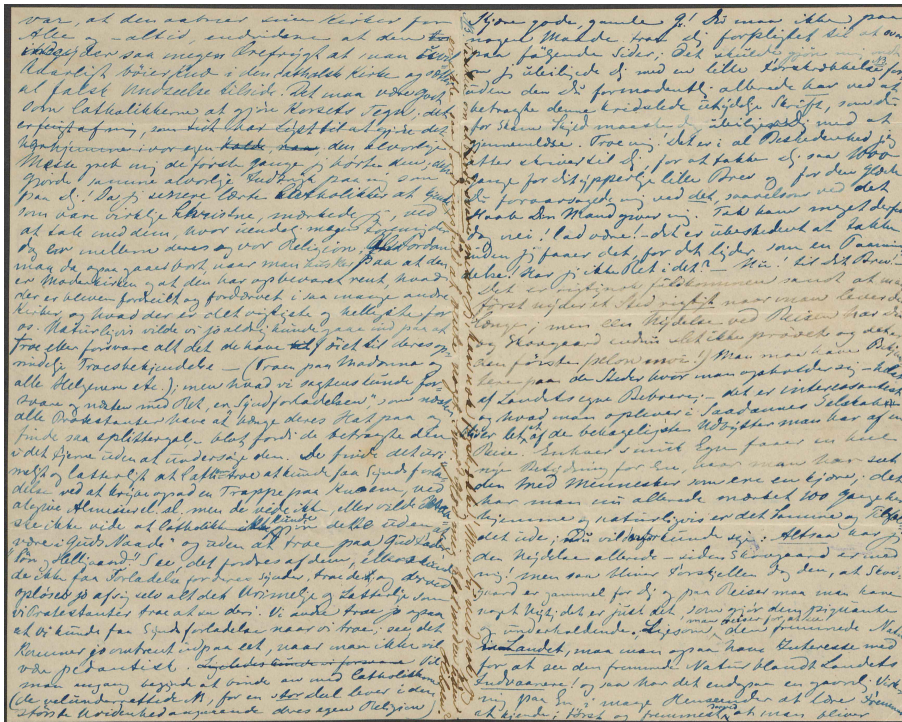
Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

katolikkerne, ^{siden} trøe ^{protestantiske} disse og den paa en smaa
Pant; Maade end i Nordboem, synes ji at have
bemærket; de trøe for Mægt; men i have vist den
Moderske Diskette - at trøe for lidt.

Ji vil ogsaa et godt Brev fra Titius: humori-
stisk og fornuftigt og ret vittigt skrevet. Han
bliver ved at være min rigtig gode Ven, og
ji spørger aldrig om ji igjen er haves Ven, for
det har ji været mig til, aldrig at være
fordringssøkt i Venkabsforhold i det Hoved; ^{hans}
ji er i det Hoved er en anden Sag; ^{hans} ^{hans}
ni deler sig i det Hoved i det Hoved; men aabenlyst
er ji aldrig mere fornuftig; ji holder ikke af
Skuffelser og dem indgaar ji ved de Principer
ji nu har læst mig til. Ji haaber og ønsker altid
noget til mig og det for hvad ji giver. Det føles
mig meget lykkelig ved. I det Hoved. Georgia.
Ji ønsker ogsaa at være Ven og at skal jeg
med Høflighed med disse Linier. I det Hoved haaber
eller ønsker en Hilsen fra mig eller fra Skovgaard
eller fra mig og min Venner de er alle lykkelige
hvis saaledes som ji trøer paa at dem om mig
nu have været sig selv men tilovers for mig, end for
at have været sig selv de er alle lykkelige til at se paa
og have lidt tilovers for dette var meget. Sag med
Hensyn til Janna og Ellen! Ja, ji kunde blive ved
til imorgen! for de ved ji og jeg vil se sig selv
paa mine Tænder eller Hoved; men ji vil dog
mig forskævet for mig. I det Hoved. Georgia
O. S. N. 2: Man skulde rigtig nok trøe efter disse mine sider
yttringer, at ji var ganske lykkelig; men det er paa mig
Maade Tilfaldet, hvortil
ind ji vist saa gladlyk-
ket som nogen paa Jorden
Kan være. I det Hoved til
Janna naar Vittelino ses paa en Udflugt, et Maleri, et Udsigt
soaalen. Han böer sig da altid med til en af os og siger med det
sædvanlige. Læg mig om den hvide grønne Agraman omstøttet ikke

saa vil naar opdaget mageløst Talent hos
den til Forsvar, baade med Lovens og
Sjælsret, og meget eligt. ~~Naar~~ j. engang sagde det en
saadan: men kan de føle den fuldkomne tilfreds-
stillet ved ~~den~~ at have den halve del af Naturs
Sacramente. Prosten drikker jo, Blod for "den Alts"
og de for j. kin "tegnene". Altsat fik j. som Svare
at idet de fik tegnet fik de baade Rød og Blod,
da begynde de jo indholdes det og at Prosten bød
drikke "Vinen" ja ikke en Draabe deraf skulde
spildes fordi det var heiligt. De have altid Forsvar
paa rede Haand, saa man kommer ingen Vegne med
at angribe dem, naar naar Udværet meget ind
i begy Religioner og Litteratur naar Forstand og Talegæver
derfor. Herregod. vi har j. da igjen kender de - laug
men end j. guds Naade isinde. Tilgids det, sige g.
Sige ender til Caroline, hvad j. etes
til og kadal. sige kende - imed forrige
Oves og sig kende enderinde at "je nu en
souvenirs." hver Dag udskew og - med ~~Engel~~
og alle miltig, très doux souvenirs. ~~Den~~
har nemlig kender mig en lille Tegning af
Livorno og skreven oven over: L'en souvenirs. ~~la~~
det rødt mig - den lille tegning; kan de ikke nok
begribe det. Caroline er meget gracieu underholden
i sit Fude; men det ikke i sit Lyde, og altsat
alle hendes - paa en Maade - daalige Maanet
kende godt - selon moi. De maa give mig Lov
at gøre blot een lille Bemærking endnu, som
er opbaald i mig ved at tale med Franske og Itali-
ske, med hvem j. kan i temmelig alvorlige Samtale
for saavel som j. kan komme i saadanne. (Dit traie
bist knapt at det nojesinde er muligt; men de har Bred-
det er ogsaa kan den overfladiske Skov har og den kan
nitet Vord; men mit til Bemærkingen.